

πάλεων, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν ἅπαξ τῆς εβδομάδος εἰς φύλλον τι διὰ χειρὸς γεγραμμένον, καὶ τὸ ὁποῖον ὠνόμασε Γ α ζ έ τ τ α ν τ ης Γ α λ λ ί ας. τοῦτο διήρκεσε μῆνές τινας. ἀλλὰ περὶ τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1631, ἔλαβε διὰ βασιλικοῦ διατάγματος τὸ προνόμιον τοῦ ἐκδίδειν αὐτὴν διὰ τοῦ τύπου. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπεκύρωσεν ὕστερον Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. οὐ μόνον διὰ τὸν Ρενωδότον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ.

Μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη πολλοὶ τὰς Ἐφημερίδας καλοῦσι Γ α ζ έ τ τ ας.

Ἡ Γ α ζ έ τ τ α τ ης Γ α λ λ ί ας, ἥτις καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρχει, ἔσχε συνάμιλλον τὴν παρὰ τοῦ Λορέτου ἐκδιδομένην ἔπειτα Ἰ σ τ ο ρ ι κ ῆ ν Μ ο ὺ σ α ν, ἔφημερίδα γεγραμμένην διὰ στίχων καὶ ἀφιερωμένην εἰς τὴν δούκισσαν Λογγεβίλ.

Ἀγνοοῦμεν ἂν ὁ Ρενωδότος, ἐκτὸς τοῦ προνομίου του, εἶχε κατορθώσει νὰ λαμβάνῃ καὶ σύνταξιν τινα· ὁ συνάμιλλος ὅμως αὐτοῦ Λορέτος φαίνεται ἐκ τῶν ἐπομένων στίχων του πρὸς πρίγκηπά τινα, μᾶλλον ἀπαιτητικὸς ἢ ὁ Ρενωδότος.

Νέε πρίγκηψ καὶ ἀνδρεῖς, ὁ ἀστὴρ τοῦ βασιλείου, Χαριέστερε ἀγγέλου, ὠραιότερε Ἡλίου.

Ἀπὸ πᾶσαν ἐβδομάδα τὴν Γαζέτταν μου διαβάξῃς, Κ εἰς τὰς στήλας τῆς πολλῆς τ' ὀνομά σου τὸ θαυμάζῃς,

Ἐνδοξότερον ἂν θέλῃς νὰ γενῇ τὸ ὄνομά σου, Πρίσθες καὶ τι ἀκόμη εἰς τὰ προτερήματά σου:

Ἐνὰ δῶρον νὰ μοὶ πέμψῃς, πρίγκηπά μου, ἂν θελήσῃς, Εἰς ἐμὲ θὰ δώσῃς κέρδος, σὺ τὴν δόξαν ὃ ἀποκτήσῃς.

Σ' τὰς δεκαπέντε τοῦ μηνὸς ἐγένετο τὸ βράδυ, Ποῦ ἐβασίλευε πυκνὸ καὶ ἀγριο σκοτάδι.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΦΙΛΑΓΓΥΡΟΥ ΤΙΝΟΣ.

Ἰρλανδὸς τις φιλάγγυρος Τολὰμ καλούμενος, ἀποθανὼν κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα, ἔγραψε τὴν διαθήκην του ὡς ἐξῆς,

« Ἀφίνω ὡς κληροδότημα εἰς τὴν νύμφην μου τέσσαρα παλαιὰ κάλτια, τὰ ὁποῖα θέλουσιν εὑρεῖ ὑπὸ τὴν κλίνην μου πρὸς τὰ δεξιὰ.

« Εἰς τὸν ἀνεψιὸν μου Τάρλην ὡσαύτως δύο παλαιὰ κάλτια.

« Εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν Ἰωάννην Στέιν ἐν κυανοῦν κάλτιον μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ μου ἐπανωφορίου.

« Εἰς τὸν ἐξάδελφόν μου, ἐν ὑπόδημα καὶ ἓνα σάκκον ἐξ ἐρυθρᾶς φλανέλης,

« Εἰς τὸν Ἀνάχον, τὴν ἡμιτετραυασμένην λάγηνόν μου. »

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου, οἱ κληροδόχοι συνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποθανόντος· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς διαθήκης ἤρχισαν πάντες νὰ γελῶσι διὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ διαθέτου· οἱ κληροδόχοι πρὸ πάντων ὕψωσαν τοὺς ὤμους, νομίζοντες ὅτι ὁ Τολὰμ συνέταξε τὴν ἀλλόκοτον ἐκείνην διαθήκην διὰ νὰ τοὺς ἐμπαίξῃ. Ἐνῶ ἡτοιμάζοντο ν' ἀναχωρήσωσι ὁ Ἀνάχος διαβαίνων πλησίον τῆς λαγῆνου, ἣν εἶχε λάβει αὐτὸς ὡς κληροδότημα, τὴν ὥθισε μὲ τὸν πόδα· ἡ λαγῆνος πεσοῦσα ἐθραύσθη· ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς των, ὅταν εἶδον ὅτι ἐκ τῶν πλευρῶν τῆς λαγῆνου ἔπεσον κατὰ γῆς πλῆθος χρυσῶν νομισμάτων! εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, μετὰ πόσης χαρᾶς ἑκάστος ἔτραξε τότε πρὸς τὸ δοθεὶς αὐτῷ κληροδότημα.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ΠΟΛΥΣΤΑΛΛΑΒΟΙ ΛΓΡΙΩΝ

ΤΙΝΩΝ ΔΑΩΝ.

Ἀρχηγὸς τις τῆς νήσου Ταίτλ ὠνομάζετο Δεμιστρητσονομιδάμωρ. — Ἰνδὸς τις συγγραφεὺς, Μαϊκαμιταικιακιὰμ, (μαῦρος κόραξ). Εἰς τὸ ἀρχιπέλαγος Σανδβίχ, βασιλεὺς τις τῆς νήσου Ὀβύου ἢ Ἀβαίι ἐκαλεῖτο Πουραχουαουκαϊκαῖα. βασιλίσσά τις Καϊκιγιαττωποῦρα.

Ἀνεγινώσκετο τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1839 εἰς τὰς ἐφημερίδας, « Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ὁλλανδίας ὠνόμασεν ἱππότην τοῦ τάγματος τοῦ Νεερλανδικοῦ λέοντος τὸν Σουλ-